Kap 10 Familjen flyttar till Eksjö

Wid Forshult jernvägsstation.

Wåra möbler voro inlastade i en vagn, tåget var i antågande, och snart var jag min hustru våra barn och tjenstflicka inkomna i en kupe, tåget satte i gång, det gick undan den ena jernvägsstationen efter den andra passerades, och på aftonen den 21 Mars 1884 anlände jag och de min till E-ö Nere vid stationen var oss tillmötes, några vänner som troligen blifvit ombedda af min företrädare att vara oss till mötes, jag hade polletterat en del sängkläder, som drogs upp och snart var min hustru och mina barn uppe i vårt nya hem, jag kom strasct efter. En snäll fru hade sändt en skål vit gröt, vi åto vår afton måltid i det nya hemmet, och gingo till hvila på golfvet på de upptagna sängkläderna, Och allt härtill han Herran hulpit, att allt är väl. Min företrädare var ej hemma han hade rest åt landet, till sitt nya ställe som han köpt. Dagen efter uppkördes våra möbler från stationen, och vi börgade ställa våra rum i ordning, hvarvid min hustru hade fullt upp att göra. En afton kom min företrädare hem till stan, och han helsade oss nu välkomna, och jag tror att han menade det af hjertat. Och nu begynte vi en morgon att inventera det lager, jag skulle öfvertaga. Som befanns uppgå till skodon omkring 6,000 Kr samt läder m:m: till 7,000 och i sin helhet 13,000Kr Det var ej utan jag kände mina farhågor under dessa dagar, men hvad var att göra nu var jag deran En son till R. var hemma och närvarande, samt behjelplig i boden då det förekom någon handel, Snart var jag den som öfvertaget denna affär, min företrädares son var mig behjelplig de första dagarne. Och min arrendetid var tre år, och lagret i sin helhet med det jag hade tillsändt under vintren uppgick nu till 16,000 Kr Wårt nya hem var i ordning, lagret skulla inbetalas dels ställt på reverser dels på vesclar jag inbetalade Ck 3,000Kr vid tillträdet, Den 1 April kom den egentliga tillträdesdagen, och nu begynte jag att föra kassabok öfver inkomsterna.

Enligt Kassaboken skref jag i kolumnen, dessa ord. Många tankar många bekymmer på min första dag. Gud hjelp. (Inkomsten 5 Kr) Min andra dag Inkomst 35 Kr, modet något bättre, Min tredje dag kassan 10 Kr tillkommo min hustrus bekymmer. Den fjerde dagen, nära förtviflad inkomst 40-50 öre. En den svåraste dag på 15 år. Jag nedföll och klagade min nöd för Herran och ropade ur djupet af mitt hjerta på hjelp i mina bekymmer, visserligen voro

de af jordisk anledng men de voro svåra det vet Gud. På aftonen kom R. in till staden och gaf mig någon tröst, samt afdrag 300 Kr på skolagret, detta var nog en hjelp. Dagen efter en Lördag ljusnade det åter något i handeln. jag fick in 100 Kr sedan utgjorde dagkassan från 15 Kr. till 175 Kr om Lördagar Jag började förstå att handeln var bäst om Lördagar, förr var jag van vid första dagarne i veckan. Påskafton gick det rätt bra, och så kom en marknad på platsen då inkomsten var 300 Kr. Emmellertid hade det sina stora bekymmer. Och jag fick erfara. Hvad Salomo säger i sin bok. Då man sörjandes är så väcker det enom som en krankhet om natten. Och så var det jag var stundom mycket ledsen. Och dertill min hustrus bekymmer. Jag led mycket, så att det syntes nog på mig. April månad gick och den trofaste Guden uppehöll mitt mod fast jag var nära många gånger, att duka under, och det är förvånande att lekamliga bekymmer, så kan trycka. Man borde ju vända blicken uppåt, men men när nöden klämmer, är det ej lätt, förr än Herran i Nåd mägtigt griper in. Maj månad kom, genom bön till Gud om hjelp och tålamod, så gick den ena dagen med den andra, och jag satt här bunden vid mitt Kontor då det ej kom någon i butiken, Och här jag varit i tillfälle att nedskrifva dessa blad. Inkomsten under maj månad var något högre än i April, En Lördag blef jag jemt förvånad jag fick in 400 Kr och skref då i kassab. Hvar är eder tro, Gud f:l: Men genom mina stora skulder och utbetalningar så följde det likväl icke små bekymmer, Ty jag hade ännu stora utgifter för M-ås. Nu började det gå rätt bra, ty skolagret var omkring 6,000 Kr, Juni månad gick ändå mycket bättre så att jag nu till M-ås slog bort alla bekymmer och visade vänskap och kärlek af mina gamla vänner Och i all synnerhet min gosse som ännu gick qvar i skolan, till Terminens slut. Återvände till mitt Eksjö nöjd och glad i hågen, Och fortsatte i min handel. Det kom nog många dagar af nöd och bekymmer, ty handeln var mycket ojemn, en del dagar var det totalt ej någon rörelse, mina stora skulder och utgifter i förening med omsorger om de mina var nog att tynga mitt sinne. Men lofvadt vare Herrans Namn, det gick dag för dag. Snart begynte jag att få några vänner, med hvilka jag samlades omkring Guds ord som äfven bidrog att skingra farhågorna, En dag reste jag i en affär till Lönneberga och i dess närhet uppsökte jag en person, till hvilken jag försålde en vara, dit anländ från Mönsterås. I närheten af Lönneberga kyrka uppgick jag på en stor kulle, hvarifrån man hade en den allra hörligaste utsigt öfver en del af Smålands byggder. Sommaren förflöt så småningom en del Söndagar tillbringade jag och de mina ute i det fria i någon vacker kulle i Stadens närhet. En Söndag bevistade vi ett missionsmöte i Nässjö, en uppfriskande dag, många troende kristna från E. medföljde, och när tåget sattes i gång uppstämdes en sång till Herrans ära. Upp min själ att Herran lofva o:s:v:

Så förgick denna sommar då och då mycken oro, då det ej på hvilkor gick någon handel. Då jag året förut, vid samma tid haft rätt god rörelse, Sept. var mycket bekymmersam, det gick ej att sälja. Och tänkte rätt ofta var det i enlighet med Guds villja att jag skulle hit Han vet det. Oktober månad antog jag skulle gå bra, det blef en marknad i denna månad. Nej ej den handel jag var van vid mellan 4 a 500 , marknadsdagen, Men en Lördag i slutet af månaden gick det bättre, eller en vecka då jag fick in 1000 Kr men enhvar kan tycka att man var oförnöjd, men med hänsyn till skulder och utgifter så var det så nätt och jemt att jag kunde reda mig. Men Gud var min hjelp, På sommaren var ett missionsmöte, då en vän från M-ås var hos oss, och det var rätt roligt, I Augusti kom en min svåger upp samt min k. svärfar, och vi hade några vänner hos oss en afton, och Gud välsignade vår samvaro så att

vi hade rätt uppbyggligt. Äfven hösten förrann och den första Julen på denna plats var i analkande. Och Gud den alltid trofaste var med i mina företag, välsignande och hjelpande.

En yngling slägt till min hustru var hos mig en tid under året. En dag gjorde jag en utflygt åt Askeryd till en der boende slägtinge, då jag och denna vän företog en utfärd för att fiska och fånga kräftor. Der satt vi i en båt på en liten insjö en hel dag med våra metspön, en skön dag på den vackra insjön der den låg emmellan kullar och berg, på aftonen försökte jag att fånga kräftor ett företag som ej gjorts sedan jag var barn. (Och var i min fördelsestad Köping.) På aftonen kom vi hem med vår lilla fångst ej stor, men det var ett stort nöje för mig och min aldsta gosse som var med.

Som ofvan nämndes Julen kom handel gick rätt bra dagarne före. Julaftonen var inne med sina många minnen, från förra tider både glädjande, och vemodiga. Wi stängde vår butik och jag gick upp till de mina, der barnen som vanligt väntade på sina julgåfvor. En julgran var äfven i ordningställd, och allt såg hemtrefligt och inbjudande ut. Wi intogo vår aftonmåltid. Och tackade vår Himmelske Fader alla goda gåfvors gifvare, för oss bevisad godhet och kärlek. Och den första Julen i detta nya hem var nu inne, Allt härtill har Herran hulpit. Dagarne efter Jul reste jag ner till M-ås för att reda ett och annat af mina affärer der, och se till vår gård och huru min efterträdare hade det. Januari månad gick rätt bra, hade teml. med inkomster men ej utan nöd, som äfven behöfves för fostringen härnere. Februari och Mars var bekymmersamma månader, jag hade stora vesclar att tänka på, som skulle infrias och omsättas. Och såg ofta Guds hjelp komma emmellan, eljest hade jag gått under, en dag den 26 Mars skulle jag ut med 1,500 Kr och hjelp kom genom fodringar från M-ås men i sista stunden. Och snart fick jag erinra mig Årsdagen för vår hitkomst. O! den käre Guden huru han hjelpt fastän genom mycken nöd inre strider med mig sjelf ej alltid viss om det var Guds vilja att vi skulle hit, Och på det andliga området, var här ej den lifaktighet som vi voro vana vid på M-ås. Men Herran uppehöll vårt lif med honom genom umgänget med Guds ord, och de kristna vänner som här äro. Ja mitt första år var gånget på denna plats. Och då jag räknade genom mitt lilla lassa konto, öfver inkomsterna i butiken, samt hvad jag fått i bref för varor sända härifrån, så uppgick Summan till 25,000 Kr således 5,000 K högre än på M-ås oaktadt alla resor jag då gjorde på marknader. Men på många får jag äfven förlora första året här, minst 6 a 700 Kr (Men Gud hjelp mig att bruka denna verden som jag brukade den icke.) Genom en del ovisliga inköp på hösten och på vintren, så hade jag svåra utgifter på våren förutom mina vesclar som var på lagret jag öfvertog, och nu måste jag rädda mig derigenom, att jag tog ett Sparbankslån å 4,000Kr. Och nu må Herran i sin barmhertighet hjelpa mig detta nya andra år på denna plats, första månaden är mest till ända på detta År, och må den gode Himmelske Fadren vara med mig i fortsättningen, med stöd hjelp och vederqvickelse under striden för tillvaron.

Gud hjelpe!! den 23 April 1885.

Öfver fyra månader har förflutit, sedan ofvanstående nedskrefs, sommaren har förflutet och jag har under denna tid gjort en och annan resa till åtskilliga platser. I maj månad blef jag af härvarande missionsförening utredd till ombud att öfvervara ett möte i Jönköping, för att föra föreningen talan angående de besök af predikanter som här skola uppträda med Guds ords förkunnande. Jag reste ner till Jönköping i slutet af maj en Lördags efterm. en angenäm resa, mellan Nässjö och Jönköping var en den vackraste väg man

kan resa på bara kanske i vårt land. I all synnerhet då man kommer i närheten af Jönköping, der tåget glider fram vid foten af en höjd, men ännu en stor fördjupning ligger till höger då man reser tillJ-ng från Nässjö, och derborta ligger ligger Husqvarna som en liten stad, ett utmärkt vackert läge. Der tillverkas Symaskiner, samt gevärsfaktori med hundratals arbetare. På aftonen anlände jag till Jönköping, der en vän var mig tillmötes hvilken hade anskaffat ett rum åt oss, samt ett par andra unga män som voro här för att bevista missionsmötet. Det var första gången jag var i denna stad, det är serdeles vacker stad, med ett vackert läge vid södra ändan af Wettern. redan på afton var jag ute och besåg staden med sina utmärkta promenadplatser beskuggade af rikt löfverk, och frisk vind blåser från Wettern, men oaktadt detta så skall det här vara teml osundt och iföljd deraf ganska sjukligt, vissa tider på året, ty en kanal rinner genom staden, rinner, nej vattnet står ofta totalt stilla hvilket gör att det blifver osundt. och dermed åstadkommer sjukdomar.

Snart gingo vi till hvila, dagen derpå var en Söndag mycket folk voro i staden, under detta pågående missionsmöte, ja man kan säga att större menniskomassa kan man ej få se samlad på ett möte, gatorna rent af böljade af folk. Det stora missionshuset var snart till trängsel fyldt. äfven det s:k: lilla m-huset var äfvenså fullpackat. Jag gick till det stora, der jag fick plats på läktaren. Ibland andra predikanter hörde jag den numera åldrige Svenning J! som torde vara en den mest begåfvade man bland lekmän i vårt land.

Hans föredrag var sakrikt, och till hjertat gående. han stod der grånad i sin Herres tjenst och talade med kraftfull stämma, till den stora skaran åhörare, Bland annat sade han, skall denna skara af menniskor en gång samlas omkring Lammets thron, skall alla dessa ansigten och ögon som se och höra mig, en gång blicka upp mot Guds Lam och följa detsamma i Herrlighetens land. Ja hans tal åstadkom rörelse bland folket. ty det var smort med Guds H-anda. På eftrmd. var jag på det enskilta sammanträdet, med ombuden och förordade den förening jag tillhörde så godt jag kunde, så att vi fortfarande får besök af J-ngs m.fngs predikanter.

Så förflöt denna Söndag och ännu en natt hvilade jag i denna stad, på Måndag efterm. skulle tåg afgå till Nässjö, hvadan jag använde förm. att ytterligare bese staden. Men innan dess erinrar jag mig äfven ett besök i J-ngs kyrka på eft.m. före aftonsångens börgan. Det var storartat att göra en rund i den vackra kyrkan, breda präktiga gångar, belaggda med tjocka mattor, så att man nästan ljudlöst kunde gå af och an, från och till Altaret, icke serdeles mycket målningar gaf det inre af kyrkan något sereget utseende men det som var, utmärkte sig för enkelhet och smak.

Aftonsångs-gudstjensten bevistade jag äfven och åhörde en predikan i sitt slag mycket intressant. Tesct hvar hemtad ur 1 Petri bref 3 K. 18-19-20 detta märkvärdiga ställe i de helga böckerna.
Prestmannen var en medelålders fint bildad man, som hade förmåga att vinna de tänkande och bildade klassernas uppmärksamhet, (Och Herran känner sina) På måndagen återvände jag öfver Nässjö till mitt hem i Eksjö rätt glad och uppfriskad af denna resa. Ja nu var sommaren inne och jag gick här dag efter dag lunden vid min lilla affär och blott om Söndagarne var jag i tillfälle att komma ut något, förutom det, att man då samlades med några troende kristna omkring Guds ord. Så förflöt sommaren Handeln var ungefär den samma som föregående år möjligen något mindre. Men jag började nu förstå att jag får allt förlora en del af föregående års utborgning Och detta gjorde mig ofta rätt ledsen och bad Gud mycket för de som villja göra mig orätt. På Sommaren rann

ett nytt förslag upp, som naturligtvis blir om intet. Det stod en annons i en Kristlig Tidng. Läder Handel att öfvertaga i Sundsvall. Jag tänkte kanske Gud vill återföra mig till min fordna plats. Men jag såg saken nästan omöjlig genom alla de skulder i hvilka jag var invecklad. Ett par grosshandlar hus i G.borg tänkte jag att vända mig till för att genomföra saken. Jag skref till Sundsvall, och den som skulle öfverlemna var en gammal vän B. från förra tider då jag var deruppe. Emmellertid spekulanter kom, men br.B. behöll affären tills vidare, brefvet från S-vall innehar jag ännu, och såge helst att Gud hjelpte mig igenom utan att ytterligare byta om vistelseort. (Ske Guds villja i allt) må jag vara stilla inför Honom, som bäst vet hvad nyttigt är. En dag i slutet af Aug. var jag ut till Askryd församl. i sällskap med en der boende svåger. Wi gjorde oss en liten fisktur på en insjö i närheten af A. kyrka, der satt vi på den ensliga insjön hela dagen, fångsten blef ringa, på aftonen tog vi kräftor i en bäck och fick några tjog, hemkomna på en Lördagsmorgon, då jag hade min handel att sköta. En Söndag var jag till Sävsjö till ett missionsmöte, då jag kom in i det stora rymliga m-huset, fick en person se mig, som vinkade mig till sig. Jag träffade här en barndomsvän, ja han mindes mig från den alldra tidigaste barndomen, han E var något älldre än jag, och visste till en del af de underbara vägar Gud hade fört mig. Middag var jag bjuden på i en af S-sjö närbelägen bondgård, af en vän från Esjö som der hade nära slägtingar. Äfven var jag hemma i den omförmälde barndomsvännens snygga men tarfliga hem, han var gift och skötte Sadelmakareyrket, På Söndagseftm. återvände jag hem dock var jag i tillfälle medan jag invänta-de tåg att få höra en predikan i N.ö af P.st. från J.ngsförening, kanske det bästa under resan, ty den starka värmen och ej var det som man säger så synnerligt lifligt i S=ö. det ena med andra gjorde att behållningen ej blef stor, På resan till S-ö besökte jag Sandsjö, för att träffa ett par affärsvänner, Och åkte sedan landsvägen till S. och kom dit midt på natten. Åter hemkommen på Söndagsafton från denna resa, för att vara på min plats på måndagen. Så förflöt denna sommar och September var inne det började att likna höst. Träden efter E-ö storgata begynte gulna, Så att man fick bereda sig att möta hösten med sina kulna dagar, och en af dessa sitter jag på mitt Kontor i E. och nedskrifver detta, under det, det är tyst i handeln, och mina barn äro i skolan, Har nu tre de äldsta i Elementarskolan J. i fjerde klass. G. i andra T i första. Gud hjelpe barnen!

Ett litet tillägg från dagen då jag satt på den ensliga insjön i Askeryd, på en höjd syntes ett par grå hus, stället hette Hultåkra, från detta ställe har en Professor Hultkrants utgått, kanske känd bland de lärda männen i vårt land. Wid denna insjö var A=ryd Prestgård belägen,i denna Prestgård har en man med namnet Hedborn lefvat och verkat såsom Prest, namnet är kändt genom några af våra Svenska Psalmer, i vår 1819 gillade och stadsfästade Ps. bok, Der och hvar stöter man emot platser med sina egendomliga minnen. En och och annan berättelse lefde ännu bland folket om Hedborn, och hans poesi, i många afseenden. Idke minst i våra gamla folk- och s:k: kärleksvisor.

Och nu lemnar jag denna tid som flytt, icke långt till så är det 2 år sedan jag var uppe och såg på denna lägenhet samt är nu snart halfva arendetiden tilländalupen. Och Gud vet hvad härefter kommaskall. Må jag förblifva hos honom. Så må komma hvad som helst.

E-ö den 15 Sept 1885. Gud hjelpe!

Idag den 20 Okt. marken betäckt med snö. träden efter E-ö st.gata stå vita klädda i vinterskrud. Bref ingått idag från mina slägtingar i M-ås

att der är mycket sjukligt flera ligga sjuka, en och annan har dött äfven bland dem vi känna. Tiderna äro tryckta i höst, en del af skörden har blifvit förstörd af regn, i synnerhet vårsäd och potatis, hvilken sistnämnda ej allmänt är upptagen oacktadt snö fallit i natt och i dag. Handeln i min butik går trögt här i höst, svårt att infria mina förbindelser. Dock får jag ej klaga. Gud hjelpt underbart, jag har ej fått några påminnelser från gäldenärer, möjligen någon enda, Inkomsten under Sept. var 6 a 700 kr mindre än i fjor men kan sökas orsaken, genom en aflägsen vän som köpte ifjor, mycket . Min äldsta gosse fylde i Söndags den 18 Okt. 14 år, Du Gud välsigna och följ mig i fortsättningen, mig och de mina för din godhet skull. Fader. Fader. hör mig!

Ur. Heml. vännens bihang N:o 46. år 1885

Guds frid.

Från fridens helgedom till mig
Der skrämde af Horebs åskor jag
Uti förtviflan qved en dag
I helig stillhet sänkte sig
Guds frid, Guds frid

Af denna helga andefläkt
berördes jag i morgonväkt
I skymningsfridens dunkelhet
mig lyste i min ensamhet.
Guds frid! Guds frid

Som barnets tår för fadershand
och moderskyss försvann ibland
så lättades mitt klämda bröst
af detta, som mig skänkte tröst
Guds frid! Guds frid

I storm och strid, när modet vek,
och segerkraften kämpen svek
jag samma andemening då
helt sakta hörde hviska så
Guds frid! Guds frid.

När dödens bleka, kalla hand
utsläcker pannans feberbrand
jag slumrar in vid Jesu bröst
och vaknar vid hans ljufva röst
Guds frid! Guds frid!

Och drömmande i kärlekshamn
jag låg i ljusomstrålad famn
Kring pannan - omkring segerskrans
nu stråla skall i evig glans
Guds frid! Guds frid!

Eksjö d 13/11 1885

Idag den 3 Dec. då jag serskildt är ihog kommen, af den omständigheten, att det är min födelsedag, den 3 Dec 1841 (ardertonhundrafyratioett). O! ja dessa 44 år har ej varit utan nöd, och den dag som idag är, uteblifver den icke, ty mit hjerta och mitt sinne är mycket dystert Af mångahanda, men isynnerhet är det penningsbekymmer som klämmer. Jag har mycket utestående på min handel och ingen låter höra af sig som vill betala mig. Och många förfallna skulder Herre hjelp mig, derom har jag bedit idag, många gånger, Då jag blickar framåt ser det hardt när omöjligt ut. Men Gud är ju mägtig såsom tillförere, men på hvad sätt är för mig en gåta. Ofta kommer den frågan är det Guds villja att man skall ligga uti större affärer än man möjl kan reda. O! att man vis vore. i tid. skulle man derigenom spara sig för mycken nöd och bekymmer. Gud skall dock hjelpa, om och han skall begagna det ris man sjelf tillagat. Timmerne skrida kl. slår nu 12 äfven denna dag, så rinner den ena timmen den ena dagen och detta blir År, så försvinna äfven de, Jag står nu snart på höjden af min lefnadsbana, och förvisso är största antalet af mina år redan gångna. Och gifve Gud att min sista dag blir lyckliga än den första af jordelifvet. Ske alltså kære Fader, ja ditt Namn är en borgen derför. Ja, som jag förut antydt är jag idag mycket bedröfvad öfver mina stora utgifter. Men min hustru och mina barn äro allesamman krya och nöjda, och de veta ej om, hvad som trycker på mitt sinne. Och att delgifva det, som de på intet sätt kan afhjelpa, anser jag ej vara någon nytta uti. Gud vet det. Gud ser det, och det är min tröst. När några dagar eller veckor har gått skall jag åter, om så vill Gud nedskrifva några rader. Det kan ju då vara något ljusare än idag. Den högstes högra hand kan ju allting förvandla. Och samma hand behåller segern, trots huru det än stormar inom och utom. Ära vare Gud!

Wädret är idag regningt marken är bar, och luften blid.Något kallt som är nämnvärdt har det ej ännu varit denna höst i Eksjö. Dagarne gingo äfven i Dec. och man började allt mer och mer vänta Jul. Denna högtid med sina många minnen från flydda år. Handeln gick teml före Jul, dock klagas allmänt för svåra tider. Kort före Jul fick jag ett bref från Köping att min bror emnade sig hit, Jag sökte att förebygga det, jag fruktade att resan skulle kosta min pung, och det ansåg jag för onödiga utgifter. Emmellertid kom Julafton Min äldsta gosse Josef fick resa ner till Mönsterås till våra slägtingar,Och föröfrigt voro vi alla hemma. Efter lång väntan kom omsider min bror med tåget kl. 10 om afton, jag var honom tillmötes. Han hade nu sina 48 år bakom sig, och man såg att han hade åldrats sedan vi sist träffades. Först nu stängde jag butiken sedan jag sålt det sista paret skodon före Jul.Men här var dock ett rikligt skolager qvar. Ja, vi gingo nu upp på våra rum der ett par fattiga qvinnor utgjorde våra gäster, förutan min bror. Wi intogo gemensamt vår qvällsmat och intet fattades. Hvarpå vi tackade Gud och gick till hvila, under det vi samtalade om min födelsestad Köping m:m: Juldagen tillbringade vi i vårt hem tills på efterm. då vi alla gjorde sällskap till min Svåger Fanj. C. i Holma Askeryd Wi foro nu dit, på afton, och voro här hjertligt mottagna, och hade här rätt roligt tillsamman, det gifves Herran vare lof sådana der tillfällen i lifvet då man får lemna både det ena och andra och njuta af Guds godhet. Annandagen voro vi och helsade på i en bondgård hvars ägare eller innehafvare, var en af de der gamla kristna bönderna, Den stora bondstugan upplystes af en präktig brasa i den öppna spiseln, vi sjöngo en sång, blefvo bjudna på kaffe, och tillbringade en stund i all sköns lugn, hvarpå vi, min bror och svåger och jag återvände till Holma, der de väntade oss till middagen. Men nu på afton skulle vi återvända till Eksjö, min bror

fick ej betalt derför 21/4 87)

och jag gingo till fots hela vägen till stan ungefär 1 mil, men tiden var ej lång, under vårt ständiga samspråkande. Wägen gick öfver höjder med storslagna utsigter af det gamla Småland, och stundom ned i djupa dalar, der en och annan bäck rann igenom trakten, ehuru vid denna årstid till en del tillfrusen Min hustru och barn fingo åka och kommo hem något före min broder och mig. Nu beslöt vi att min bror skulle resa mot sitt hem redan på Söndags efterm. och jag vara honom följaktig till Nässjö. Tredjedag Jul kl. 4 eftm. gjorde jag honom ressällskap till Nässjö der vi togo in öfver natten hos en Kondutör en af mina kära vänner från E-ö. en troende man. Här samlades några få kristna vänner på afton, då vi gemensamt intogo en qvällsmat, samt afsjöngo några sånger under vår sammanvaro. Wid Kl.6 tiden om morgon skulle tåg gå till E-ö, hvilket tåg fördes af vår värd Kondutören. Jag tog nu farväl af min bror, kanske för sista gången Gud vet det, jag såg att han vände sig bort och gret, föröfrigt hans lugna väsende. Han arbetade nu på Köpings mekaniska verkstad der han har sysselsättning året om. Denna gång åkte jag hos Kondutören i finkan ej någon plats att rekommendera, ty det var rätt kallt och obeqvämdt. Åter hemkommen till E-ö. innan det var fullt dager om morgon. Det var nu 4de dag Jul, det var ej utan jag hade äfven litet handel denna dag. Och nu blott några dagar igen af detta År. Och Nyårsafton var inne, nu kommo våra slägtingar från H.ma, och var hos oss hela Nyårsdagen en rätt fridfull dag en af de få. Och nu låg detta År 1886 framför oss. Kändt blott af En, som räknat alla våra dagar. Redan har En månad af detta År gått till ända, något serskilt har ej inträffat, min äldsta gosse återkom från M-ås, men en mängd helsningar från slägt och vänner, Kamp och nöd kännes för tillvaron. Men Gud har hjelpt mycket underbart, Ja övermåttan underbart. Lofvat vare Herrans Namn den 2 Februari 1886.

Tiden ilar åter trenne månader förflutna, vintren är förgången, vintren sade jag, ja det var barmark och sommarlikt sednare delen af April tills de sista dagarne då det var rätt kallt, hvarpå snö har fallit så att det idag den 29 April 1886 är slädföre på E-ö gator och i dess närnet, det är rätt mycket snö, men den blir naturligtvis ej gammal det är ej töväder men snön är lös.

En allmän klagan höres att tiderna äro tryckta och det får äfven jag erfara, ty det är rentaf omöjligt att få in något på fodringar, och handeln är trög nästan svårare än de sistförflutna båda åren jag varit här, dock är behofvet af varor något, men folket sakna pengar. Denna sista tid i denna månad har varit rätt svår, ty jag har mycket utgifter på höst och vinterlager som nu är förfallet. Men Herran hjelper, jag får låna på det ena stället och betala på ett annat. Må Gud i sin godhet hålla mig uppe, så att jag ej behöfver göra med de många som jag finner af Tidningar duka under af ekonomiskt betryck, Gud hjelp. Påsken tillbringade vi, jag och de mina hos en slägting i Askeryd. Annandag påsk bevistade jag Askeryds kyrka. En liten gammal sådan på sednare åren renoverad, och är nu rätt snygg invändigt. Jag bevistade högmessan, en ung prestman vid namn Sandberg predikade. Och predikan lemnade snart sagt, knappt någon behållning, men han förde ett städat språk, så att något anstötligt var det ej, och menade sitt bästa, förmodar jag. En af mina slägtingar var uppe för en tid sedan, en ung man kusin till mina barn vänlig och snäll, tillbragte han här ett par dagar. Och något serskilt har jag ej vidare att anföra från denna tid. Det såg ut under vintren som jag skulle få serskildt sjukdomsfall inom familjen, neml. min hustru tycktes blifva angripen af bröstsjukdom men genom läkarevård blef det återslätdt, så att hon åter är kry. Herran vare lof. Min äldsta gosse har äfven begynt s:k: nattvardläsning. som jag ej har synnerligt förtroende till denna sed, för det yngre slägtet, så var jag tveksam, om han skulle gå eller ej, men när han sjelf

ville, så kunde jag ej förmena det. Werksamheten på det kristliga området, är fortfarande trögt, på platsen En af Fosterlands. st sens predikanter har varit här en tid men det är sig likt, i afseende på Guds rikes framgång tyst och stilla. till detta torde jag framdeles återkomma. Och nu får åter dessa blad hvila någon tid, få se hvad Herran gör, Om i stilla varen så vare eder hulpet.
Marken är täckt med snö, vår och sommarfoglarne som kommit se modfälda ut, de små sädesärlorna de sutto så dystra och sågo nedslagna ut. Men Han som kläder liljorna och föder foglarne kan allt förvandla, lofvat vare Hans namn

Torsdagen den 29 April 1886.

Maj månad gick in vacker, och ganska ofta regn så att allt ser lofvande ut för landtmannen, Och hela månaden har fortgått på detta sätt. Äfven min handel har gått rätt bra, men de vanliga penningebekymren de följa, och kanske detta år ännu svårare än hvad jag förr upplefvat, få se hvad Gud vill göra men ännu är min Credit orubbad. Lånt pengar har jag måst göra ibland. till mina vesclar och utgifter. Den vackra maj gick till ända. Och Juni månad var inne, i början af denna hade mina gossar escamen i skolan Teodor fick flytta upp i andra klassen med premie i böcker och godt vitsord. Gustaf deremot går det trögt för är ännu qvar i andra klassen. Men Josef min äldsta gosse har det gått utmärkt bra för, han gick upp i femte klass, samt fick han 20 Kr lont för en uppsatts i Svenska språket, han hade 10 medtäflare om det nämnda penninge premiet. Wid Pingst kom en slägting från M-ås, ty han hade en son som konfirmaerades i Eksjö kyrka samtidigt med min äldsta gosse Josef. De kläder jag använde på vårt bröllopp på M-ås för 14 år sedan användes nu omgjorda åt honom, då han gick fram första gången. Ja det var en stilla ljuflig Pingsthelg. En Söndag i denna månad var jag till Säfsjö till ett missionsmöte, och träffade här många kära vänner, bland andra en barndomsvän, som der är bosatt i Säfsjö, förut omnämnd i min lefnadsteckning, Jag hörde tvenne predikningar, den ena af blinda Olsson den andra Leander stationerad i Nässjö, Jag träffade äfven en affärsvän, få se hur det aflöper med denne, är allt orolig deröfver. Gud hjelp. Handeln har gått utmärkt bra, denna månad, det bästa den gått någon Juni månad sedan jag kom hit. Men och motsvarande stora utgifter, så att någon kassabehållning blir det ej. En dag i denna månad reste min äldsta gosse i sällskap med ett par andra gossar till Öland för att botanisera, Jag har der en slägtinge till hvilken jag skref, att vara dem behjelplig, vid deras ditkomst. De äro nu der då detta nedskrifves och har idag fått underrättelse från dem, att de befinna sig väl. Nu till ett annat, min helsa har denna vår och sommar varit ganska klen, så att jag måst söka läkare, i synnerhet är min mage dålig. jag har fått medesin att använda få se hvad Gud vill göra, en dag då Doctorn skulle undersöka fann jag, att till min stora ledsnad att jag var behäftad med ett nära dubbelt bråk, Doctorn ordenerade, att jag genast måste anlägga ett dubbelt bråkband, som jag nu gjordt och får nog bära detta, mina återstående dagar af jordelifvet, Herran hjelpe mig i min nöd, min klena helsa, mina invecklade affärer, mina skulder, mina fodringar, min familj. Ja gode Gud hjelp mig, och upprätta mig ånyo, att jag må tacka dig Herre. Det har för mig varit en dyster tid. O,Herre låt det ännu en gång ljusna för mig, om din villja så är. Min hustru och en del af barnen, är nu ute i Askeryd hos en min slägtinge, och har ej reda på det nu nedskrifna om min åkomma. Idag den 11 Juli har jag sutet och nedskrifvit dessa rader. O! att jag finge ännu en gång skrifva något med mera mod tillit och förtröstan, till min Herre Gud, och ännu få röna din hjelp, att du Gud må få

äran, för din underbara ledning och välsignilse. Ännu har Hans barmhertighet icke en ändo, låt mig ringe få erfara det. (Torsdagen den 11 Juli 1886.)

I början af denna månad gjorde jag en resa till M-ås, reste från Eksjö en Lördags eftm. och anlände till Berga station på afton hvarifrån jag tog skjuts fram till Högsby, der jag tillbringade natten hos en vän på Söndagsmorgon var skjuts mig mötes från M-ås, sedan jag blifvit trakterad med frukost begaf vi oss åstad ner till M-ås. Jag hade rest denna väg för att möjlg få upp några fodringar, men omöjligt, öfverallt samma jemmer, om svåra tider. Och min tid var knapp att vara borta från hemmet. Wi åkte nu i den starka sommarvärmen, ovanligt torrt såg det ut äfven på dessa trakter, regn hade ej fallit på länge, men mot middagen denna dag föll några droppar, men slutade snart då vi kommo i närheten af M-ås Då nu hela taflan af kustlandet utbredde sig för mina blickar, jag hade nu ej varit här på 1½ år (Ett och halft år). många minnen runno nu fram, då mina slägtingars hem blefvo synliga, och inom kort var jag hos min svärfar, der äfven en min svåger var för tillfället, här intogo vi middag, hvarpå min svåger och jag gingo in till M-ås på efterm. här tog jag in i mitt gamla hem nos min efterträdare, jag var nu trött och förbi ty min helsa var klen, och dertill resan, hvadan jag lade mig på en soffa en stund. Sedan gingo min svåger och jag till egendom H-la till en der boende Riksdagsman i andra kammaren, en embetsbroder i Garfveriyrket samtidigt med mig, han lemnade eller rättare sålde sitt Garfveri, och uteslutande egnade sig åt jordbruk. Samt blef invald af Stranda och Norra Möre härader om hösten 1884. hos denne gamle vän voro vi på Söndagsafton. En prestman H.st var äfven der hade varit en Söndagsskolfest i det gröna, i närheten af H-la. Här voro vi rätt länge, under lifligt samtal, äfven var man i tillfälle att se båda medlemmars första och andra kammarens fotografier infattade i ram. (perioden 84-87.) På aftonen gingo vi ut till Kron.b. der jag tillbringade natten. På Måndagsmorgon skulle min värd och svåger resa till Stockholm ty der pågick ett storartat landtbruksmöte. Wi hade nu något i affärer att reda i bråskan, hvarpå jag följde med in till M-ås, der vi skildes. Denna dag var jag här och der på M-ås men min tid var knapp, så att jag hann ej helsa på så många af mina gamla vänner. På afton gick jag åter till min svärfar i S-mla der jag sof öfver natten. Jag var här i en tillfälle att tala med den gamle kære mannen om både ett och annat, han är en snäll gammal troende kristen, och dylika samtal har ju mycket godt med sig. På Tisdag morgon reste vi in ånyo till M-ås vi skulle der sammanträffa med den förut omnämnde Riksdagsmannen i och för en handlings underskrift. Nu föll regn i strida skurar till allas belåtenhet. Ja Herran är god, och förbarmar sig öfver alla sina verk. härifrån gingo vi till en annan svåger till mig bosatt på en ganska vacker egendom i närheten af M-ås. här blefvo vi bjudna på en fin middag R-gsmannen och jag. hvarpå jag än en gång medföljde denne hem, der vi tillbringade några rätt angenäma stunder, ty äfven denne Riksdagsman erkännes som en sann kristen. Härifrån gick jag nu till mitt gamla hem på M-ås, som var beläget blott en liten bit från H-la. Jag gick in till en och annan på Köpingen på afton, ty jag hade nu beslutat att resa hem på Onsdag morgon, sedan jag nu intagit aftonmåltid i sällskap med min efterträdare samt en nära granne. Gick jag till hvila, inneslutande mig och de mina i den trofaste Gudens beskydd. På denna lilla kammare der jag nu hvilade har jag sofvit många nätter, mitt gamla hem var i allo trefligt och inbjudande, så att det trängde sig på mig, märkvärdigt mycket denna gång. Du har gerna kunnat vara qvar här, detta var tredje gången efter vår flyttning jag var nere. Jag vet ej hvad! men så föreföll det mig hela tiden denna

gång på M-ås, Men orsaken kan nog sökas, de svåra tiderna, de många förlusterna och dermed förenade bekymmer, är ju en anledning att tänka, det är ju det samma var man är. Men Herran har sin hand med och han skall nog leda allt till ett godt slut. Om vi förlita på Honom. På morgonen vaknade jag tidigt, ty jag skulle medfölja en Ångbåt kl. 5 till O.hamn. Nu tog jag farväl af M-ås denna gång, och inom kort var jag ute på den vackra viken som leder in till köpingen, dessa stränder och holmar hade rätt mycket att påminna om från min vistelse i M-ås en liten holme kanske förut omnämnd der jag en gång landsatte mina gossar, der de lekte medan jag for der omkring och fiskade, holmen var knappt större än ett kammargolf. Frampå morgonen anlöptes Påskallavik, der båten låg en stund, der de resande gingo iland. Och inomkort afgingo vi till O.hamn dit jag anlände vid 9 tiden. I sällskap hade jag bland andra en vän och nära granne på M-ås, En kapten, hvilken bjöd mig på frukost ombord, som lät oss smaka under det båten gled fram mellan holmar och skär. Som sagt jag var nu i O-hamn der jag uppsökte ett par affärsvänner, men lika trögt, fick nästan intet uppgjordt, utan måste taga en del skodon för fodringar, på efterm. 4 tiden gick tåget åt Eksjö, hvilket jag medföljde för att vara hemma om afton. I ressällskap fick jag en Goodtemplare och tillika nykterhetstalare i hvilket afseende han var ute och reste, en snäll nitisk man, men det var som det föreföll ganska mödosamt, för mannen att uteslutande resa och predika om nykterhet, som han äfven sade otacksamt ty det omfattas ej nu med den lifaktighet som det gjordes i början af Goodtempl. verksamhet. Och nu följande lilla tilldragelse, innan jag anländer till E-ö. Wid en station varseblef jag bland mina medresande, En medelåldrig snyggt klädd fru, som emnade resa som jag antog till sitt föräldrahem någonstädes i Smålandsbyggden, hon hade följt med tåget från O.hamn då vi kommo i närheten af Rosenfors fick hon på afstånd se en koja hvarifrån det viftades, af flera personer som på förstugoqvisten och på gården. Der har jag mitt fordna hem och min gamla mor boende förstod man på nämnde fruns utlåtande. och då vi framkommo till Rosenfors, så var der henne tillmötes slägt och vänner, och bland dem, hennes åldriga moder, klädd i sin enkla hemväfda klädning. Det var en vacker syn att se den gamle omfamna sin dotter, under det hon sade min kära moder. 11 År hade förflutit sedan de sist sågo hvarandra, hennes enda neml den resande fruns ressällskap var en liten ullhund, som hon var mycket rädd om, den unga frun såg föröfrigt mycket städad och snäll ut. Sedan de nu hade samlat resefekterna begåfvo de sig af mot hemmet den lilla kojan der allt stod väntande för att välkomna den resande. O! ja detta påminner om något stort, vårt kära eviga hem derofvan hos vår Fader, som en gång skall samla alla de sin, som tillhör den familjen. Några stationer till och jag var åter i mitt hem i E-ö der de mina väntade mig, detta var den 14 Juli. Och dermed var denna resa för mig gjord, och de hemmavarande hade skött vårt lilla efter bästa förmåga, så att jag var rätt belåten dermed. Och så förflöt Juli månad, med min handel mina utgifter och dermed förenade bekymmer. En Lördags efterm. reste jag ut till Askeryd till en förut omnämnd slägtinge. Wi företogo då, att göra ett besök vid en gammal beryktad helsokälla. "Ärkestorp" hvilket besök jag här emnar med några ord berätta. Wi gingo öfver ängar och mossar och kommo omsider upp på en höjd der en by var belägen vid namn Råskog, härifrån hade vi en den härligaste utsigt öfver trakten små insjöar skymtade fram här och der, med stränder omvesclande af barr och löfskog, ja en vacker tafla af Småland, derifrån gingo vi ned till en annan by vid namn Rickelstorp belägen i Flisby socken, här togo vi vägen genom barrskogen och kommo fram till en äng, der vi såg på något afstånd tvenne boningshus samt några uthus, vi gingo dit här

var den beryktade källan. En sorts badhus besöktes först, ramponerat och dåligt invändigt, i hvarge hörn af huset var afstängdt med bräder, som hvar för sig skulle utgöra badrum, någon sorts bassäng eller dursch fanns ej, utan möjligen en balja som användts af de badande, ty sades det de sjuka behöfde ej uppehålla sig mer än ett par dagar så voro de botade, i synnerhet för barn var det helsogifvande, det påminde ej så litet om vantro och vidskeppelse, och en oangenäm lukt var rådande der inne, många namn voro inristade här och der i väggarne af de som besökt platsen. Det egentliga brunnshuset inom hvilket källan var belägen stod härjemte, men emedan det var stängdt, så månste nyckeln anskaffas hvilket skedde i en gård i närheten, hvarifrån en äldre qvinna medföljde, och vi gingo nu in i brunnshuset. Här i dess midt var den beryktade källan, sjelfva huset var ej stort, något större än ett vanligt marknadsstånd, luckor voro anbragta å dess sidor att stå upp för att derifrån utlemna vatten åt de besökande, Källan var ej djup omkring $1\frac{1}{2}$ aln så att det hände att vattnet under torra år kunde tryta. Den var omgifven med en trätrumma, och jemte öppningen var en sorts träholk, som skulle betjena som sparbössa, der de besökande skulle som det antyddes af gumman, "Offras", vi drogo upp träholken men den var tom. Ty sade den språkförda gumman, Det är en gammal man som sköter det hela, och drager nytta af inkomsten och följaktligen äfven "offren". I min barndom sade gumman kostade vattnet här 3 styfver kannan redan steg det till 6 styfver samma mått, men nu deremot tar gubben 3 skilling kannan. Ja det har händt att gubben under torra år, då vattnet har trutit tagit och burit vatten från andra vattenställen och såldt likaväl. Wid vissa högtider har traktens ungdom samlas i stor mängde samlats, och med våld druckit efter behag, till den gamles stora förtret.

Wi drucko ett par bägare ur ett mått och frågade om det finnes sådan märkvärdig läkekraft i detta vatten, Jo sade gumman här ute på detta berg har mångfaldiga lemnat sina linnen och skjortor, som blifvit botade, och blott varit här och badat och druckit en å ett par dagar. Hon omtalade äfven att en nitisk kyrkoherde i Flisby församling en gång hade låtet igenfylla källan med grus och sten, ty sade han platsen är förenad med hedniska fördomar, och der utöfvas blott synd och skam, men folket i orten rensade den ånyo, och den kom åter snart i full gång. Wattnet smakade bläck och det kan ju hända att det var något bättre än vanligt vatten för vissa i synnerhet barnsjukdomar. Emmellertid skall vattnet vara undersökt, och skall befinnas innehålla samma egenskaper, som en källa i Medevi helsoanstalt. Wi tågade af härifrån och voro åter hemma hos min vän vid middagstiden.

Augusti månad gick in varm och torr nästan hela månaden. En dag i denna månad var jag min hustru och mina barn ute på ett landtställe i närheten af Eksjö neml. Hesselås, der trakterades vi med mat och kaffe, och hade rätt angenämnt några timmar, En bekant fru, en af våra bästa vänner hade der sina slägtingar, Till denna fru torde jag framdeles återkomma, En äldre förmögen Enka med två gossar, i skolåldern, hon bor förnärvarande med sina gossar i Jönköping. Under denna månad beslöt jag att göra en resa till Göteborg, i och för affärer hvilket och skedde, der blef jag på ett synnerligt vänl. sätt mottagen af Grossörerna. Något ville jag här orda om Göteborg samt resan dit och derifrån. En Lördags afton medföljde jag $\frac{1}{2}9$ tåget till Nässjö der jag stannade hos en vän Kondutör L. öfver natten härifrån gick tåg kl.4 på morgon till G.b. i rättan tid tog jag plats i en tredje klass, och i denna kupee fortsatte jag re[illegible]n ända fram. Wi anlände till Jönköping tidigt om morgon der ett kort upphåll gjordes. Och fortsatte derifrån till Falköping, ej alla stationer stannade tåget, så att jag var vid nyss

angifvna stad ½,8 tiden, under vägen hit kom jag i samtal med en troende kristen, han satt och läste i sin bibel, då jag sade till honom att den der reskartan som han läser uti är nog den säkraste. Och på så sätt kommo vi samtal. Ja! hvart man kommer, och hvar man färdas, så träffar man då och då, en och annan af Guds hemåt vandrande folk, lofvadt vare Gud! Det var en vacker trakt att resa här jemte Wetterns strand men småningom krökte banan af inåt landet. Och vi voro som sagt i Falköping vid ofvan anförde tid. Under det tåget stod här en stund var jag inne och drack en kopp kaffe, som smakade rätt godt emedan jag var uppe tidigt och rest denna morgon. Härifrån fortsattes i motsatt riktning ner mot Göteborg, här reste jag igenom de s:k: Falköpings svältorna en mager trakt, det påminde om de bekanta allvaren på Öland, dock med den skilnad att kala berg syntes på afstånd. Men det blef snart ett annat utseende då man kom ner mot Alingsås, der jag inträffade ½ 10 tiden f:md: Och nu gick banan genom en härlig trakt, tätt med stationer, små insjöar och vikar syntes här och der, vackra gods skymtade fram genom löfskogen, och täcka sommarvillor, uppbyggda af företagsamma Göteborgare, Större fabriker voro anlagda vid stationerna, Jonsered (väf och garn)m m: Floda, Näs slöjdskola syntes äfven på något afstånd. Rätt mycket folk steg på de närmaste stationerna till Göteborg alla sågo städade och hyggliga ut. Och inom kort rullade tåget ner till G-borg, en storartad anblick för den som ej besökt platsen. En f:d: Eksjöbo skulle här vara mig tillmötes, men jag träffade ej honom förrän jag kom ett stycke uppåt gatan.
Nu gingo vi för att anskaffa ett enkelt ensamt rum, komna in på ett ställe der troligen emigranter hade sitt tillhåll på genomresa, men här såg osnyggt och otrefligtut, hvadan vi lemnade detta ställe och gick till ett Hotell, der jag genast fick ett ensamt litet nätt rum. Då jag antecknat mitt namn, gick jag ut och såg mig om, samt försökte jag sedan få någon hvila efter resan på mitt lilla rum. Wi 2 tiden var jag bjuden på middag, till hans hem, som var mig till mötes. Och omsider fick jag reda på dennes bostad, Ett snyggt elegant hem i en vacker stadsdel, vi intogo gemensamt med vännens familj en präktig middag. På efterm. blef jag bjuden på att åka ett slag omkring åt hamnen och några gator, och åter till hans hem hos hvilken jag nu gästade. Wid kl. 5 tiden gjorde vi åter sällskap, och nu bevistade vi en predikan i den vackra Bethlehemskyrkan, predikan var utmärkt och till hjertat gående äfvenså var sången tilltalande. En dyrbar stund, dock hade jag ännu haft mer nytta häraf om jag ej varit uttröttad efter resan. Kyrkan var enkel men på samma storslagen äfven invändigt med sina rymliga läcktare, huru mycket folk den rymmer är mig för tillfället obekant (antagl. 3 a 4,000 menniskor)Midt öfver prekikstolen stod med värdiga bokstäfver. Ut efter hela väggen. Syndens lön är döden, men Guds gåfva är det efiga lifvet genom vår Herre Jesus Christus, sången var tilltalande sade jag, samtidigt då orgeln lät sina vågor ljuda ut bland åhörarne, uppstämde fyra stycken flickor sin röst, för att bidraga till ledning af sången. Efter predikan uppstämdes bland andra kända sånger. Här en källa rinner, Säll den henne finner. Hon är djup men klar. Gömd men uppenbar. o:s:v: De större städerna hafva de liksom andra platsen, sina obehag, men äfven sina fördelar. Mitt ostadiga sinne tänkte, då vi gingo, här var skönt och uppbyggligt att vara, och jag vore ej emot att vara boende här.
Jag skildes nu vid min vän, och begaf mig till Hotellet der jag hade mitt lilla rum sedan jag först intagit en enkel aftonmåltid på ett ställe. Och sof nu första natten i Göteborg, sedan jag druckit kaffe om Måndagsmorg. gick

jag att uppsöka ett större handelshus M.L.Söner med hvilka jag haft affärer i många år, icke minst den tid då vi bodde på M-ås. Kommen dit träffade jag grosshandlaren personligen, hvilken mottog mig på det allra vänligaste. Och inom kom äfven Grosshandlarens son en Herr. G.L. med hvilken jag var mycket bekant, emedan han gjort resor i landet 3 a 4 år för huset räkng.Wi gingo snart och genomsåg deras väldiga lagermagasin, om hvilket man ej gör sig mycket föreställning förrän man sett det, väldiga läderlager från golf till tak, i långa magasin byggda af sten med två a tre våningar.
Och sedan vi hade genomsett detta och bestämt mig för ett litet parti på 100 halfvor, gingo vi åter in på kontoret. Herr L. grosshandlaren var en man omkring 60 år, ytterst vänl.och human! men tycktes se ned med ett vist, det rör mig ej huru det är med landtallmogen i landet, då jag talade om den tryckta ställning hvaraf folket lider förnärvarande. Han tycktes liksom säga jag bryr mig ej om bönderna. Huset lär omsätta för millioner i läder och kaffe, samt något socker. Han var van att sköta affärer och pengar under det jag satt här kom fler penninge bref, både från landsorten och småstäderna i landet, ty de drifva handel nästan med hela vårt land. Sonen Hr G.L. var mer tillgänglig, och i allo mer vänskaplig ty han hade fler gånger besökt mig i mitt hem. Han frågade mig, om han fick bjuda på middag, i Trädgårdsföreningen kl.3 tiden då han uppsökte mig på mitt rum. Wi gingo nu till nämnde Trädgård, der vi tillsamman intogo middag, som kostade Herr.L. nära 10 Kr. här sutto vi ute i det fria, en sorts paviljon, der middagar serverades vid flera bord. Här kunde man få en aning om, utlandets storslagenhet. Men man var presis ogenerad, den ene fäste sig ej det ringaste vid den andra, utan man intog sin middag och dertill ett glas sockerdrigka utan att den ene knappt såg åt en annan. Här ifrån medföljde jag Herr L. ut i Göteborgs skärgård till ett förhyrt sommarboställe af Herr L. der hade han sin fru. Dit gingo vi på en mindre Ångbåt, som gick mycket fort, här var jag blott Cka ¼ timme, ty det kom en båt som ånyo gick in till staden, G-borgs skärgård är ej vacker, kala berg på båda sidor som de förmögna G-are har försökt att försköna, men de vestliga stormarne utpina all väsclighet, om det möjligen är någon fläck emellan bergen, som har någon jordskorpa, i hvilken skulle väsca något. Denna väg tänkte jag, då resan gick genom skärgården, aftågar vårt lands befolkning, till landet i wester, tusen och tusen. Inkommen till staden på afton var äfven denna dag förbi, och jag gick hem på mitt lilla rum, och öfvertänkte detta lifvets s:k: storhet men förgänglighet, Tisdagsmorgonen gick jag till ett annat Grosshandl. hus med hvilket jag äfven haft affärer nästan lika många år som det förut omnämnda, neml. A. M & Comp. lika vänl. blef jag äfven här bemött, och tyckte i det hela taget nästan bättre om denne snart grånade affärsman, de gjorde i rått och beredt läder samt tran från Ishafvet. Då jag talade med grossören, och tackade honom för mot mig bevisad välvillja under de flydda åren, så fuktades våra ögon. Och sedan jag hade sett en del af deras lager, samt uppgjort. Så erbjöd mig den yngre Grossören att åka med ut till deras i närheten af hamnen belägna magasiner. Här hade liksom samlat sig landets råvaror i skinn och hudar, förutom utländska sådana. Och sedan vi hade öfversett det hela och jag åkt ännu några gator, Då vi under tiden åkte förbi Betlehems kyrkan, då Grossören sade detta hus är byggt af frivilliga med, ett all aktning värdt företag, sade han. Jag invände då att jag bevistade en predikan igår efterm. Och huset är lika prydligt äfven invändigt. Sedan jag nu denna dag gjordt några smärre inköp, samt försökt att försälja en äkta perla, som jag medtagit från en vän i A-ryd, jag blef öfver allt bjuden 12 Kronor för den samma, men vågade ej antaga perlan var funnen i en sjö i Askeryd församl. Äfven denna

dag var jag bjuden på middag i Trädgårdsföreningen, denna dag af en Tysk grossör bosatt i G.borg han innehade en s:k nåtelfabrik, samt sålde dessutom rossläder artiklar m:m: Äfven besökte jag denna dag Hasselbladska Etablisementet troligen den största kortvaru Grossör i Norden. Sedan vi som förut nämndes, intaget middag på samma ställe som föregående dag beslöt jag afresa på eftrm. 2.20 lika fin middag äfven denna dag blef oss serverad. Och derpå besåg vi det storslagna Orangeriet som det påstods det största dyrbaraste i vårt land ja i de nordiska länderna. Och jag ville här något nämna härom. Hela byggnaden är af glas två våningar hög, med en sidobyggnad likaledes af glas. Inkomna genom en dörr satt der ett fruntimmer som mottog en liten afgift, här kunde man genast förstå huru det ser ut i de tropiska länderna, man gick under väldiga palmer och en mängd sydländska väscter prunkade med sina blommor, ifrån Kina Ostindien Ny Holland och många platser, deruppe i den ena änden af huset, hörde vi mellan löfverket en härlig fogelsång vi gingo uppföre en spiraltrappa, och deruppe var en väldig fogelbur med flera rum. I hvilken funnos en mängd utländska foglar, som oaflåtligen slogo sina drillar. Derpå gingo vi in sidobyggnaden, här rådde en ännu varmare temperatur, man tänkte sig att man var i en träskort i de varma landen, en mängd af allehanda sjö och vattenväscter voro här plaserade, en anbragt eller konstgjord vatten resovoir här och der mellan näckbladen simmade vackra guldfiskar, och då jag med handen knäppte i vattnet summo de af och an, föröfrigt voro här höga väscter med stora breda blad. O!detta allt var något stort att se i den herliga kedjan af Guds sköna natur, och man kände sig dragen till honom som med sitt "Warde", har frambringat allt, Tiden var snart inne för min afresa, och jag måste lemna detta sköna ställe, med sin angenäma doft. Wi gingo nu med raska steg till Höttellet, der jag uppgjorde, samt derifrån till jernvägsstationen, och här tackade jag grossören, och tåget kilade nu åstad genom samma trakter som jag förut passerat, på afton var jag i Jönköping, der jag tänkte stanna öfver natten hos en vän men fortsatte till Nässjö, der jag tillbringade natten på samma ställe som vid nedresan. Om Onsdag morgon fortsatte jag med tåget till Eksjö, och kom hem kl. 8 tiden om morgon. Wid Nässjö gjordes förberedelser till ett festligt uppehåll, emedan Konung Lois af Portugal skulle resa fram denna dag på sin hemresa från Sverige.

Åter hemkommen till mitt E-sjö hem med ett det alldrabästa intryck af min Göteborgsresa, så att jag snart i min ensamhet på detta rum begynte att ledas vid och tänkte det vore allt lifligare att vara på en plats der det är större folkrörelse, och äfven uppbyggligare på det andliga området, men hvarge plats har ju äfven sina obehag, Ske Guds villja.

Mina gossar begynte denna dag skolan. Och snart var Aug månad till ända Sept. ingick med klara och varma dagar, och denna månad har till dato ej varit minst bekymmersam af serskilt orsak, de svåra tiderna de många konkurserna och dermed förenade förluster må Gud hålla sin hand öfver mig och vårt lilla, att vi ej duka under, Gud hjelp hjelp! 13/9. 86.

Tiden rinner som en ström mot sitt mål, oafbrutet dag och natt, hösten är nu förbi, och Julen tillstundar. många begymmersamma dagar, men de hafva allesamman gått, ännu fortfar jemmer på det lekamliga området, men Gud vare lof, min handel har emmellanåt gått rätt bra, folket tyckes ej draga sig härifrån, utan fastmer tyckes det tilltaga, dock mina fodringar från första åren får jag nog till större delen förlora. Min helsa är nog rubbad men ännu är ej hoppet ute, att icke förbättring kan inträda. Nu börgar jag mer och mer blicka in i förhållandena på denna ort. Och hvad skall jag tänka annat än låta Gud stå vid styret och låta honom leda i allt allt. ty han allena vet hur långt och bredt vi bo skola.

En dag i slutet af Sept. var jag i icke liten förlägenhet och skref då till M-ås om hjelp men blef vägrad, den första gång jag blifvit det, neml. om deras Namn. Men Herran vare lof det har likväl gått.tills dato. En ovanligt

blid vinter knappt någon snö ännu då detta skrifves den 13 Dec. Föjande vers stod att läsa i en af platsens Tidningar, hvilken jag ansåg har ett sanningsenligt innehåll.

Hur språken eljest skifta på vår jord. I dyster enighet de dock förklara. Att lidandet är är lifvets botten - ord. Och allt det andra flygtigt bländverk bara.

Julqvällen 1886, nedskrifves dessa rader. Känner mig af hela mitt hjerta tacksam mot Gud för all hjelp till denna dag, på denna plats. Den tredje Julen i Eksjö. Wisserligen har det ej gått den handel och rörelse som föregående År, men jag får ej klaga ty mitt förtroende är bibehållet, Gud vare tack för allt vi sakna intet af det vi behöfva.

Juldagarne förrunno, stilla och fridfullt, vi voro som vanligt ute på landet hos slägtingar. Trettondagen voro vi i Jönköping hos en god vän. Der var vi i tillfälle att höra den i vår tid mycket beryktade Lektor P.Waldenström en ovanl. begåfvad man, ja den mest omtalade under denna tid. Omkring 15 Jan hade jag besök af en Riksdagsman från M-ås J.E. Så är denna månad förfluten. och något nämnvärdt har ej inträffat utan den gamla sången, nöd och klämmor, men äfven Gudomlig hjelp. E-ö d. 31/1 1887.

De trenne Åren af min vistelse här flytt Och hvad jag upplefvat är antecknat i föregående blad. En större olycka har i Mars månad inträffat i Mönsteråsorten i det, att min hustrus gamla hem blifvit ödelaggdt genom vådeld, neml. byn Grimhult i Flinryd, der min hustru är barnfödd, ja hela denna by har uppbrunnit, som det tros mordbrann. Dock bor min åldriga svärfar ej der utan i Stubbemåla i Mönsterås socken. Det var en stor förlust i synnerhet för en arendator, som fick hela sin ladugård med kreatur och allt uppbrunnit Min svärfar hade dock husen brandförsäkrade, fastän lågt. Förnärvarande pågår en stor strid i vårt land, om den s:k: Tullfrågan, Riksdagen upplöstes i Mars, nya val utskrefves. Frihandlare tyckes segra, dock är Tullvännernas antal ganska stort. Tiderna tryckta, stor jemmer i landet, stor emigrantion. Och för min del, mitt förtroende fortfarande godt. teml. handel, många skulder, många förluster af föregående års utborgningar. Dock Gud håll din hand öfver mig och de mina. Och hjelp oss alla dit der all nöd är slut, förbi, förbi, för evigt. Fick idag ett kärt bref från min gamla svärfar, en på Herran troende snäll man. (Den 18 April 1887). Den 20 April en sorgeport m v: på 22-- med blott tvenne namn det ena mitt Gode Gud, afstyr denna fara om möjl. (Gud min Gud Ochlåt mig gå under i denna svåra tid. 21/4. 87.

Samma klagan som ofvananförde har följdt mig oaflåtligen denna sommar förluster och ledsamheter. I augusti nådde det sin höjd jag blottade hela min ställning för mina närmaste, gjorde derpå en förteckning på skulder och tillgångar hvilka på båda sidor rörde sig omkring 27 a 28 tusen Kr. mycket förfallna skulder jag måste ner till M-ås, fick en tillfällig hjelp genom lån på 2 tusen sedan jag omtalat alla mina skulder och tillgångar dock nedsattes de sednare mycket så att en brist uppstod på 4 a 5. likväl fick jag hjelp med namn och gick i Kalmarbanken och fick hjelp, men tror att den är tillfällig ty frågan blir nog om jag utan en omstörtning kan reda mig. dock är Gud mäktig att hjelpa käre Fader låt min otro komma på skam.

Min äldsta gosse Josef utgick med de bästa betyger i År, ur härvarande läroverks 5te klass, samt fick han 100 Kr i afgångsstipendium. Idag har vi rustat ut honom till Jönköping för att der fortsätta i 6te klassen, (må Gud välsigna honom.) En moders tårar och böner har nu följdt honom och äfven jag ringe har nu vid härvarande station tagit afsked från honom. (hans namn är nu Karl. Josef Hamrin). (29. aug 1887)

En Julafton är åter inne, min äldsta gosse är hemma, och genomgått en termin i Jönköping, och det har gått mycket godt för honom, han har de bästa betyg, jag kunde ej vänta bättre. O ja! detta År! huru mycket hjelp har jag ej erfarit af Herran Gud, under alla trångmål den gångna tiden. Tiderna äro tryckta en allmän jemmer ibland folket, men ingen brist förefinnes på lifsförnödenheter utan ett rikt År i detta afseende, Äfven denna Jul kunna vi glädja oss åt att intet fattas oss, lofvat vare Gud, min handel har gått teml. under hösten men har nog öfverhängande skulder som möter på Nyåret. Det är dock bäst att taga en dag i sender, ty om jag blickar framåt så vet icke jag vägen, som det måste gå. Ett nytt spörsmål har äfven runnit upp denna dag. denna lägenhet vi bebo skall snart säljas. Jag vågar knappt tänka derpå, ty mina skulder gå nog upp till mina tillgångar men det ljusnar nog än en gång om Gud så vill, Jag lemnar nu allt för att få fira Jul i kretsen bland de mina, (mina 5 barn och min maka.) Gud välsigne oss alla. Julqvällen den 24 Dec 1887.

-Min hustru fyller idag d. 12 Jan 1888. 50 År.-
Såsom redan antydt skall denna gård försäljas, och lärer redan vara uppgjordt, för ett pris 25,000 Kr köparen en Trädgårdsm. här i staden, det var nära att jag kom uti denna affär, men aftalet var redan afslutat då jag fick veta det Julafton. Och jag får taga äfven denna sak från Gud, att jag ej kom uti detsamma, nog hade mina vänner hjelpt mig dermed, men jag gick nu förbi de svårigheter, som då kunnat möta. Wid Trettondagen var jag åt Jkpng och hörde der bland andra en Kyrkoherde Sundelin, som jag känner från min Norrlandstid, jag hörde honom i Hernösand för 20 år sedan, och var då en deruppe beryktad predikant, Icke mindre nu der han låter sig höra i östra kyrkan i Jkpng. nästan vanl. för fullt hus, Icke så liten lärdom fick jag af detta mitt besök denna gång. Och var i tillfälle att se rätt mycket bland annat, läroverket med dess inre salar och det ganska rika museet, en stor saml ur djur och västriket m:m: Det är här min äldsta gosse är i tillfälle att inhemta sina kunskaper. Lyckligt åter från Jkpng. Och har det nya året inträdt så vi räknar idag redan den 12 Jan. 88.

Ett nytt uppslag i lifvet har inträffat, som förut är nämndt såldes denna lägenhet vid Jultiden, jag började rdan då att tänka, om jag fortfarande kommer att bebo denna gård. Här midt öfver gatan bodde en förmögen handlande, som ville öfverlemna sin handel, som gått med fördel många år. I slutet af Januari kom det på tal att jag skulle öfvertaga hans affär och dermed förena läder handeln jemte mina skodon, ja det gick så, jag har ånyo öfvertagit ett lager på 13,000 a 14 tusen Kronor, och har nu diversehandel i förening med ofvanstående som är min gamla affär denna butik är stängd, men jag har bibehållit detta Kontor samt våra rum till hösten då vi skola om Gud vill flytta öfver gatan äfven för bostadens skull. Ja nu har jag vida större än förr att sköta men har ett snällt biträde, förut i tjenst hos den förra prinsipalen, han är fullkomligt van med handeln i annat fall hade jag icke kunnat öfvertaga. Nu behöfver jag en hel Gud till hjelp, som leda allt, och vill gerna tro, att alla Herrans vägar äro godhet och sanning. Han som känner min djupa nöd, ja han välsigne äfven detta företag, ty jag är nu ytterligare bunden på 5 år från 1 Okt 1888. Antingen var detta en räddningsplanka för min ekonomi eller om jag går under så blir det en uppseendeväckande krachs, må Herran skona mig och de mina från denna skam, så att ej Hans namn genom mig må blifva vanärat. O! ja det är min innerliga önskan och må han framförallt hålla mitt sinne vaket, ja Han är mägtig och skall en gång få äran derför.
E-ö d. 26/4 1888.

Wi äro nu redan i midten af Juli Och jag har således haft min nya butik öfver 3 månader. Och det har gått ganska god handel, så att jag kunnat betala rätt mycket på mina skulder, men har nog på denna tid iklädt mig nya för att kunna vara sorterad, Till en början var min företrädare A. orolig att det ej skulle gå, och dertill fick han höra om en förlust jag fått göra, hvars utgång jag ej ännu kan säga. (Må Gud skona mig så mycket som möjligt.)

Hvad som vidare har tilldragit sig på denna tid är, att jag varit nere på M-ås, och ånyo bortarenderat vår gård på 3 år. Denna gång var jag vid bättre mod under min vistelse der, och lemnade slägt och vänner med glädge och frimodighet och äfven de voro glada att Gud så underbart hjelpt mig.

Samt har en ännu större tilldragelse timat, i Sundsvall idet att nästan hela staden uppbrunnit. jag har brefvesclat med fordna vänner på platsen, och de hafva i bref saggt mig att der var en gräslig nöd. omkring 9.000 menniskor husvilla. Äfven min fordna prinsipals Hamrins gård och garfveri brann upp, (Branden i Svall den 26 Juni, samma dag i Umeå och Lilla Edet m fl. platser. En hemsökelsedag.) hela vestra och östra staden, deri kyrkan in beräknad, samt flera ofentliga byggnader härjades och ödelades af elden. Men tyvärr drabbar detta ej ensamt Sundsvall och dess innebyggare, utan enhvar får vidkännas det, genom brandstodsbolagen. Ännu ligger en aflägsen förmodan och önskan hos mig att återse Norrland. Men Gud vet om den någonsin kommer att fullföljas. Ja! Gud vet det, Ske hans villja. hjelp mig att vara stilla och nöjd med hans skickelser. Jag har i år haft det jemförelsevis mycket bättre, än under de föregående Åren här i E-ö. Herran vare lof för allt! E-ö d 16 Juli 88.

Ett och annat har paserat sedan ofvanstående nedskrefs. Min äldsta son reste till Jkpg. i början af Sept. för fortsättandet af sina studier, och dermed var allt godt och väl. I Okt. fick jag spörga att d:s:k: frälsnings armeen var der, och hade verksamhet, min son gick dit gång efter annan, Och en dag fick jag underrättelse från honom att han med hela sitt hjerta lemnat sig åt Gud, så att hans bref voro allvarliga, och genomgripande, han kunde ej för sitt samvete, undgå att gå dit, der han funnit den nya skatten och lif i Guds Son, trots rektors och lärares förbud, han var ej ensam ty många af ynglingarne gingo dit men min son, kom i största svårigheter deröfver, ty oacktadt sitt lugna mod, så bekände han öppet hvem han tillhörde utan att bokstafligen sluta sig till deras. (frälsingsarméns verksamhet.) Min andra som G. skulle nu bort, till en praktisk skola i Karlskoga, hvadan jag reste med honom dit i början af Nov. jag reste nu igenom på jernväg norra Westergötland, der jag som barn hade passerat, som förra delen af min lefnadsteckning omtalar, i synnerhet Sköfde stad, den hade nu blifvit mycket förändrad på öfver 30 År sedan jag sist såg den, ja! min andra son är nu som sagt,i Karlskoga praktiska skola. På återresan var jag uppe i Jkpg, och helsade på min son, det var nu kärt att träffa honom, ty vi voro nu ett. Som tiden var inne, att betala den sedvanliga terminsafgiften, så gick jag upp till rektorn. och vi kommo genast i samtal, då han spörde mitt namn. Han sade att han med all kraft var emot d:s:k: f-arméns verksamhet jag sade, att jag aldrig hört dem, men var glad att en sådan förändring försiggått med min son. Och sade bland annat till rektorn om vi föräldrar fått höra, att vår son hade fallit i synd och last, så hade det varit en sorg, men nu är det en glädge. Jag skildes från rektorn med det löftet, att han icke skulle på något sätt förfölja. Få se hvad framtiden utvisar, om Josef Hamrin skall fortsätta med sina studier. (Rektor W dog sedan nästa vinter mycket hastigt var i skolan

den ena dagen och var död den andra.) Emellertid är vår son, glad och lycklig Lofvat vare Herrans namn.

Min handel och min handtering har fortfarande gått rätt bra, visserligen är det stundom bekymmersamt med mina stora utgifter men Gud har hjelpt allt härtill.

Wi hafva äfven nu våra rum i samma lägenhet, som vi hafva handeln, och har det jemförelsevis rätt bra. Olägenheter hafva kommit på tal äfven inom detta läroverk der två af våra yngsta barn går, en af dessa har varit svårt utsatt, för ogrundade beskyllningar så att jag måste uppträda till hans försvar. Ja må du Gud utreda lifvets gåta, och hjelpa välsigna och bevara både mig och mina barn, så skall du en gång få äran för allt, allt!

(Så slutar jag här den 27 Nov. 1888.)

Julen kom, och före densamma en liflig handel i vår butik, ja sådan den ej varit i denna butik på många år, så att mina affärer klarades godt. Wintren gick och våren kom, utgifter och någorlunda inkomster följde i spåren så att det gick igenom. Min andra son, som nu genomgått skolan i Karlskoga slutade der i slutet af April. Nu var det bekymmer för honom att få plats. Och omsider fann jag en sådan genom en tidning, han reste från skolan till Kopparberg på en jern och kopparverkstad. Der blef han dock 4 a 5 veckor, ty hans prinsipal fodrade ersättning om han något skulle få lära. Just som jag närde dessa bekymmer, kom ett telegram från min födelsestad, från dervarande mekaniska verkstad, der jag har en broder som arbetar. Der fick nu min son plats. Nu började min hustru och jag på sommaren tänka på en resa dit, för att se min fädernestad, vi anträdde resan den 6 Juli på jernväg anlände till Motala samma dag der vi tillbringade natten, samt fortsatte öfver Örebro, förbi Halsberg, här fingo vi höra att en större eldsvåda öfvergått Köping Torsdagen den 5 Juli 1889, den mest bebodda och äldsta stadsdelen hade brunnit. Ja vi kommo dit. Lördagen den 7 på afton [illegible] fingo se att så var förhållandet. Mina slägtingar, bror och svägerska, med deras två barn voro oberörda, de bodde utom staden. Min son hade arbete på mekaniska verkstaden äfven den var oberörd af elden. Det var ju i öfrigt rätt kärt att se denna, plats, der jag sprungit som barn, ja staden har undergått stora förändringar utbyggd och förskönad på alla håll, serskilt hafva Köpingsboerna laggt an på planteringar, stora sträckor i stadens närhet, som var kala backar under min barndom, der står nu tjock löfskog. Ja staden har gått framåt i alla afseenden. Den stadsdel som brunnit, spirar nog snart upp, omkring 50 gårdar. En liten pojk på 10 a 11 år hade anlagt elden, jag var i tillfälle att se det olyckliga barnet, myndigheterna hade tagit honom i förvar för att göra honom oskadlig.

En dag voro jag och de mina ut, och såg på staden och dess omgifningar. Johannesdal (helsobrunn) vi voro äfven uppe på d:s:k: kanonberget, derifrån vi hade en härlig utsigt öfver staden och orten.

Ja dessa trakter lågo nu som en dröm från min barndom. Huru snart försvinna ej 30 a 40 år då man ser tillbaka. Bland vänner jag helsade på var en äldre qvinna. Lina Rundqvist, en troende snäll kristen, hon i förening med en numera afliden syster Fredrica R-st voro de första på denna plats, som begynte missionsverksamhet, det kan väl hända att något rörde sig i den riktningen före dem, men de nämnda qvinnorna fick under många år leda verket, och vara redskap i Guds hand till mycken välsignelse Nu är det der som mångenstädes flera grupper. Jag bevistade deras missionshus tvenne gånger, samt en gång på Frälsningsarmens lokal. Ja Gud välsigne sitt verk öfverallt. Sedan vi

tillbringat några dagar på det närbelägna Pettersberg som min far anlaggdt, der stodo nu de björkplantor som jag sett ganska små, stora fullväscta björkar. O!ja tiden förändrar allt. Ja vi anträdde hemresan på Lördagsförm. med Maria 1. der vi togo farväl af min son som nu fått bostad i staden, i närheten af verkstaden, samt våra slägtingar. Farväl! farväl! äfven denna gång. mycket mycket ovist om jag någonsin får se dessa trakter. Båten gled fram genom K-ngs ån utåt Mälaren, denna vackra sjö, med dess täcka stränder. På afton kommo vi till det bullrande Stockholm der vi togo logi på Klarabergsgatan Nº 5 ett kristligt Hotell vid namn Zion, der hade den mycket beryktade Boltzius bott, och utöfvat sin verksamhet, der stod qvar en mängd kryckor, m.m. ett vittnesbörd från hans tid, jag såg dem emellertid, (reflescionerna får var och en göra.) Wi voro i S-lm Söndag och Måndag, var en dag i Imanuelkyrkan der hörde jag en utmärkt predikan I synnerhet öfver orden. (Dömen icke på det i mån dömde vara) Frälsningsarmenslokal besöktes äfven, här var sång instrumenttalmusik, m.m. korta vittnesbörd ur Guds ord af flera män och qvinnor. Slottet besöktes äfven, der vi voro i tillfälle bese en våning, en utvecklad prakt och dyrbarhet, att beskrifva går ej. Wi sågo det rum der Karl XIV Johan slutat sina dagar, likaså der Gustaf IIIjes dagar ändades, m.m. äfvenså gingo vi igenom Rustkammaren, der vapen och sköldar m.m. hästar. Carl XII Gustaf II Adolfs, likaså i naturliga som då de lefde, nu voro de uppstoppade. Stockholm har på 13 år sedan jag sist såg det gått mycket framåt nya gator nya hus, det ena liksom täflande med det andra i dyrbarhet och prakt. Farväl du gamla S.holm på Måndagsafton gingo vi ombord på Romseby kl. ½9 och tillbringade natten på sjön, och efter en rätt besvärlig sjöresa voro vi Oskarshamn på Tisdagen 3 tiden e.m. derifrån vi fortsatte resan med jernväg till E-sjö och hemkommo sistnämde dags afton. Här stod allt väl till Som minne från denna resa medhade vi ett instrument från Köping som står här i vårt lilla rum. Ja Gud ske lof att denna resa lyckligt är slutad. Sedan jag hemkom har jag varit mycket dyster och ledsen i flera dagar. Öfverhängande utgifter, och resurserna hoppsatta. Gud den gamle trofaste hjelpe mig ur denna nöd, att jag må gå segrande genom allt, och ej låta denna tidens vedermöda nedsätta mitt mod. Ja Gud hjelpe och de mina. Allt härtill har Herran hulpit. (läste jag om igår i Söndagsskolan Hör min klagan och hjelpe k. Gud. Den 22 Juli 1889.)

Några månader har åter förflutit. sedan föregående sida nedskrefs. I börgan af Sept. reste jag med min son T. ned till Karlskrona, der han blef intagen i Skeppgosseskolan dock kunde han ej stanna der längre än till Julen då han kom hem, och under denna tid tog afsked. Orsaken härtill, är svårt att säga, tonen och diciplinen är ej den bästa i denna kår, oacktadt den utmärkta Schef,Prins Bernadotte. Hösten gick som vanl. god handel och kunde klara mig undan förrunnan. Ja den kära Julen kom, den andra i dessa rum och lägenhet, och alla mina k. barn kommo hem. G.f från V[illegible]ing, Josef från Jönköping der han fortsätter sina studier. Ja vi hade nu alla våra barn hemma, kanske den sista då voro samlade i föräldrahemmet. Och nu äro de åter borta en i Jkpg. en i Köping en i Göteborg, neml. T. Gud välsigne dem på sina skilda platser. På återresan fr. På återresan fr. Karlskrona besökte jag Mönsterås och Kalmar, der jag sammanträffade med gamla kära vänner, hvilka voro mig till glädge och uppmuntran.

Så har åter en tid gått och vi äro nu i Febr. en ovanl. blid vinter vi hafva knappast ännu haft snö eller något nämnvärdt slädföre. Handel och affärer mycket tröga och bekymmerna ej de minsta. Ja kanske mer än vanligt.

Gud håll din hand öfver mig och de mina, att jag icke varder förgången.
Den 20 Febr. 1890.

En liten tid har förrunnit sedan ofvan tecknade rader. Jag var vid Påsktiden nere i Göteborg och helsade på min son T. och mina affärsvänner, allt aflopp väl, skref deröfver en liten reseskildring införd i platsens Tidng (Hvad Nytt E-ö). Alla mina barn äro borta under sommaren, hos slägtingar på M-ås och på Öland, utom min äldsta son J. som vistas hemma under sina ferier. Ett nytt bekymmer har påkommit hvarigenom jag skulle förlora en större summa 628 Kr. saken har varit före vid härvarande Rådhusrätt, huru det aflöper vet Herran, han hjelpe mig och befrämje min sak, har varit i mycken nöd deröfver, ty jag har intet att förlora, men skulder i mängd. Är mycket mer invecklad i affärer nu än förr, är förlagsman för en butik i O-hamn, der jag har ett läder och skolager på omkring 4,000 Kr. Wid afslutningen i våras var min omsättning 61. tusen Kr. men hvilka bekymmer med lön och vesclar att reda allt. Gud vet det. Mycket papper ligger nu med sina rälng f.f. men kan ej betala, och märkvärdigt nog har denna månad alltid haft stora bekymmer med sig. t.escp 87 då det var nära att gå åt annat håll, som synes af det föregående i denna bok.

Min helsa har varit temligen god denna sommar. Ja må han den k. himmelske fadren uppehålla och välsigna mig och de mina i fortsättningen. Så skall jag en gång evigt tacka honom derför. Detta år är ett ovanligt rikt skördeår, öfver hela landet. Återkommer i denna bod då ofvanstående förlust blifvit afgjord. G. hjelp! d.24. Juli 1890.

Sedan ofvanstående nedskrefs har tvenne år förflutit, och under denna tid alltmer lutat mot mitt ekonomiska fall. Hvad som inträffat inom min familj är ej af synnerlig vigt min äldsta son har blifvit student, och varit i Upsala snart $1\frac{1}{2}$ år, han emnar att blifva prest, ifall att han dertill kan få medel att fortsätta sina studier. Har detta år sett att det blir mig en omöjlighet att kämpa med mina skulder och förluster. I Sept. var jag nere till M-ås, emnade öfvertaga garfveriet der. Men som jag förut sett att min ställning icke tillät att vidare utveckla mig så beslöt jag att afstå derifrån. Meningen var att en af mina söner skulle förestå affären, med verkgesäll för arbetet. Hemkommen derifrån med dagar och nätter af oro, Den 10 Okt. 92 blef afgörande, beslöt att inställa hvilket skedde den 13 samma månad, min vescelbok visade att det var omöjligt komma till Julen, äfven krafbref från flera, omöjligt att fortsätta, jag stupade på en vescel å kr 3,155 samt en å 295. samma dag. Ny inventering är gjord, allting mycket lågt upptaget, bristen blir oerhördt stor har ej mycket utsikt till accord. Om måndag den 31 Okt. skall jag på härvarande rådhus besvära boupptecknigen, allt allt är uppgifvet, räntor på upplånta pengar och förluster på utbergningar har förderfvat mig. En förlust förliden sommar å Kr 2,500 är den största Gud hjelpe mig, genom denna nöd. Det är mörkt i dalen men Herran är med.E.ö.d.27 Okt.1892.

Staten utvisade omkring 80,000 Kr i skulder nära 32 tusen tillgångar dessutom 7 tusen osäkra fodringar, men derjemte är en hel del gamla fodringar och förluster, som icke blifvit medräknade. Nu har snart 4 månader tilländalupit, under hvilken tid vi hafva realiserat lagret. Nöden har varit stor t.o.m. att förståndets ljus höll på att slockna men Herran har stått vid min sida med hjelp och tröst. Min äldsta son har slutat studierna i Upsala fått plats i Jkpg, dit äfven vi emnar flytta om några dagar, i tanke att der möj-

ligen få någon verksamhet. Ja det har varit en tid af djupaste nöd och oro. fråga har äfven varit om ansvarsyrkande h- -u det härmed kan aflöpa vet jag ej, är nu såväl som min make utfattiga skall jag nu tillråga på allt vidare få utstå svårigheter genom följderna af handelslifvet så ske Guds villja, dock vill jag hoppas att den trofaste Fadren bevarar mig och mina i morgon skola vi en- lag uttaga det lilla vi få behålla af vårt husgeråd, för Kr 75. O!hjelp mig att böja mig under Guds villja i allt, allt. E.ö.8/2 93.